

Dierbare kinderen van Medjugorje,

Geprezen zijn Jezus en Maria !

1 - Op 2 november kreeg Mirjana Soldo haar maandelijkse verschijning in het Cenakel. Na de verschijning gaf ze ons de volgende boodschap door: Lieve kinderen. Vandaag roep ik jullie op tot een totale eenheid met God. Jullie lichaam is op aarde, maar ik zou jullie met kracht willen vragen om met jullie ziel zoveel mogelijk in Gods nabijheid te zijn. Dat kunnen jullie verwezenlijken door het gebed, door te bidden met een open hart. Zo zullen jullie God danken voor de onmetelijke goedheid die Hij jullie door mij betoont, en met een oprecht hart zullen jullie je geroepen weten om de zielen die je ontmoet met dezelfde goedheid te behandelen. Ik dank jullie, mijn kinderen."

De Gospa voegde er aan toe: "Met mijn hart bid ik tot God om sterkte en liefde voor jullie herders zodat ze jullie kunnen helpen en leiden.

2 - De president. Ik had gehoopt dat de Amerikanen eerder voor het leven zouden hebben gekozen. We moeten veel bidden voor onze leiders en voor ons land. Het is geen toeval dat de heilige Maagd enkele dagen geleden zei: "Lieve kinderen, ... dat jullie door jullie gebed het plan van Satan voor deze wereld die zich elke dag meer van God verwijderd, een halt zouden toeroepen ..."

De Bijbel en de menselijke geschiedenis leren ons, dat een land dat naar het Woord van God luistert en Hem op de eerste plaats stelt, met Gods zegen gezegend wordt. We weten ook dat een volk dat het Woord van God afwijst en Zijn geboden negeert niet gezegend kan zijn. Laten we bidden dat de Verenigde Staten niet langer de plaats van God zou innemen door zelf te beslissen wie er wel en wie er niet mag leven en door een gruweldaad goed noemen. Dat de VS niet langer de vernietigende plannen van Satan zou steunen door perverse wetten uit te vaardigen. Moge het integendeel zich zijn mooie oorsprong in God herinneren, toen het nog de intentie had om op de eerste plaats God te behagen. In één woord: moge het overleven ! Het is inderdaad een zaak van leven of dood. "Ik neem heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u. Leven of dood houd ik u voor, zegen en vloek. Kies dan het leven, dan zult gij met uw nakomelingen het leven bezitten ..." (Deut.30.19)

Eigenlijk zou ik wat optimistischer willen zijn ten opzichte van mijn Amerikaanse lezers, maar ik wil niet hypocriet zijn. De situatie is zo, dat als wij, als katholieken, de richtlijnen niet volgen van het Evangelie en van de Koningin van de Vrede (Het Evangelie, uit de mond van een moeder), ons huis niet lang overeind zal blijven. De winden, overstromingen en stormen zullen het vernielen. Heeft Jezus niet in het Evangelie beschreven wat er gebeurt met mensen die de boodschap wel gehoord hebben maar er niet naar leven ? Ik zou een boodschap willen citeren van Maria van 25 januari 1997, die ook vandaag actueel is: "Lieve kinderen. Ik nodig jullie uit om na te denken over jullie toekomst. Jullie zijn een nieuwe wereld zonder God aan het scheppen, louter op eigen kracht. Dat is de rede dat jullie onvrede hebben en jullie hart vreugdeloos is. Deze tijd is mijn tijd en daarom, lieve kinderen, nodig ik jullie opnieuw uit om te bidden. Als jullie de eenheid met God vinden, dan zullen jullie honger krijgen naar het Woord van God en jullie hart, lieve kinderen, zal overlopen van vreugde. Jullie zullen overal getuigen van Gods liefde. Ik zegen jullie en ik herhaal dat ik bij jullie ben om jullie te helpen... "

Er bestaat een enorm potentieel aan heiligen. Dierbare lezer, beslis vandaag om die heilige te zijn. U zult dan meer macht hebben om uw land te redden dan een bom kan aanrichten om het te vernielen. Alstublieft, laat Gods zegen over uw dierbaar vaderland neerkomen door al Gods geboden met liefde te beleven.

3 - De Heiligen. Ik houd veel van de maand november die met Alle Heiligen in de Hemel begint. De heiligen kunnen voor ons zulk een bron van inspiratie zijn en van zoveel vreugde. We kunnen deze maand ook bijzondere genaden bekomen als we bidden voor onze overledenen. We kunnen in een woord deze maand op een bijzondere manier beleven door onze ogen gericht te houden op de Hemel en onze hemelse bestemming. Mirjana zei het volgende tegen een groep pelgrims: " Als de Gospa zegt: "Jullie lichaam is op aarde, maar ik zou jullie met kracht willen vragen om met jullie ziel zoveel mogelijk in Gods nabijheid te

zijn”, dan bedoelt ze daarmee dat we elk moment van ons leven op aarde er naar moeten streven om bij God aanwezig te zijn en om Hem telkens dichterbij te komen. Dan zullen we als het uur is aangebroken om de aarde te verlaten, een diepe vrede ervaren en geen brute overgang, noch angst of opschudding, omdat de overgang dan de voortzetting zal zijn van we op aarde al aan het leven waren. Maar als we gewoon zijn om ver verwijderd van God te leven, dan zal de dood een grote schok zijn. Johannes-Paulus II heeft de gelovigen vol geestdrift aangespoord om zich te richten tot de heiligen, in het bijzonder tot de grote mystici van de Kerk. Ikzelf heb zoveel levens zien veranderen, zoveel inwendige genezingen zien gebeuren en mensen zoveel licht zien ontvangen die zich eenvoudigweg richtten tot de heiligen, en bijvoorbeeld de “Geschiedenis van een ziel” las van de kleine Thérésia of de “Bestijging van de Berg Carmel” van de heilige Johannes van het Kruis. Zo heb ik een vriendin, die, toen zij 25 was, het helemaal alleen in haar slaapkamer uitjubelde van vreugde toen ze de “Dialogen” van de heilige Catharina van Sienna las. Ze veranderde volkomen van leven. Ze is nu een door en door gelukkige vrouw die haar weg heeft gevonden. Heiligen zijn als stevige rotsgrond. Zonder twijfel zijn ze onze beste leermeesters op onze weg naar de heiligheid. En ze zijn realistisch en sympathiek. De heilige Maagd vraagt om “heiligenlevens te lezen”. Dit zal op een vreedzame manier de leegte kunnen genezen, die te veel jongeren en opgroeiende kinderen ervaren ten aanzien van het christelijk geloof, omdat ze er te weinig waardevolle aanknopingspunten mee hebben. Voor de ouders is hier een rol weggelegd. Als deze jongeren geen aanstekelijke en overtuigende voorbeelden ontmoeten, dan zullen ze de Kerk verlaten en er nooit meer terugkeren, want de wereld houdt hen ononderbroken allerlei idolen voor, onder andere allerlei soorten Pop Stars en personages van het New Age genre, die sterk tot de verbeelding spreken. Maar waar zijn de modellen te vinden die ze nodig hebben om God te kunnen kiezen en om hun belangstelling te kunnen laten groeien voor de geestelijke dingen ?

4 - De cultuur van de dood is er niet automatisch. Een stel waarmee ik goed bevriend ben en dat zeer vertrouwd is met Medjugorje, vertelde mij het volgende: Tijdens de 7de maand van de zwangerschap van haar 3de kindje moest onze dochter Audrey op consultatie bij de arts. Alles leek normaal, maar toen ze thuis kwam kreeg ze een telefoon: “De dokter wil u onmiddellijk terug zien” Bevend keerde ze terug naar het ziekenhuis. “Bij een tweede aanblik van de echografie, hebben we toch een probleem geconstateerd. De foetus heeft ongewoon korte ledematen. Het zou goed zijn om een nieuwe echografie te maken om te onderzoeken of het om dwerggroei gaat.” De bom werd zonder enige tact geworpen. Er werd een nieuwe afspraak gemaakt voor over 10 dagen bij een andere dokter. Welk een angst voor moeder en kind. Het tweede echografie leidde tot dezelfde diagnose. De 2 dokters overlegden met nog een derde en besloten tot een vruchtwaterpunctie, omdat ze nu dachten dat het kind een mongooltje was. Audrey, die zich tot dusver sterk had gehouden, begon nu de moed te verliezen. De gebedsgroepen rondom haar kwamen in actie. (Hoe goed is het door broers en zusters te worden ondersteund). De punctie gebeurde in een steriele omgeving en in afwezigheid van de vader, in een stressvolle en onmenselijke sfeer. Het resultaat van de punctie toonde dat alle chromosomen normaal waren. Audrey beviel van een mooi jongetje op 2 juli om 22.30 u 's avonds en het woog 3,5 kilo. (Dat was tijdens de aanbidding in Medjugorje, waar de ouders aan het bidden waren, smekend om hulp.) De gynaecoloog reageerde geschokt : “Mevrouw het is niet normaal dat dit kind normaal is.” We zijn naar Lourdes gegaan om God en de heilige Maagd te danken. We hebben nooit aan anderen verteld wie deze artsen waren, noch om welk ziekenhuis het ging, want we koesteren geen enkele wrok ten opzichte van hen. Waarom zouden we hen een slechte naam bezorgen. Maar we verwerpen wel stellig deze cultuur van de dood en deze kille zakelijke wereld en dat klimaat vol angst. Dat God de artsen zou zegenen en dat ze het leven zouden beschermen en respecteren. Dat God ook de moeders mag zegenen en dat ze hun kind zouden mogen verwachten in een vreedzaam klimaat. Dat God de ouders kracht en moed zou schenken die een gehandicapt kind verwachten en dat ze gesteund zouden mogen worden door hun omgeving en de medische wereld.”

5) - 30 jaar geleden. Gewoonlijk spreek ik niet over mijn privé leven in deze Nieuwsbrief, maar nu zal ik voor een keer met deze gewoonte breken. Op 18 november aanstaande vier ik mijn 30 jaar eeuwige geloften in de gemeenschap van de Zaligsprekingen (1978) die ik in tegenwoordigheid van Mgr. Coffy, toen aartsbisschop van Albi, heb gedaan, en die later de Kardinaal in Marseille is geworden. Ik zal naar Lourdes gaan om de heilige Maagd te danken. Want in de grot van Massabielle werd mijn roeping door haar bevestigd, die ik in mijn hart had ontvangen. Ook dank ik allen die voor mij bidden en gebeden

hebben. Ik ben me er van bewust dat het dank zij hun liefdevolle steun is, dat ik in staat was gedurende al deze jaren vol te houden. Wat te zeggen over Jezus, mijn Bruidegom, met wie ik 30 jaar geleden op bijzondere wijze huwde ? Hij is de allerbeste ! Ik had er niet het minste idee van waarheen Hij me zou leiden of op welk pad Hij me zou brengen, maar ik wist Wie ik volgde, met Wie ik dag na dag zou samenleven, en dat was het enige dat voor mij van belang was. Toen Hij me riep, voelde ik een grote vrijheid om Hem “ja” of “nee” te antwoorden. Nu krimp ik ineen bij de gedachte dat ik “nee” had kunnen zeggen. Welk een vreugde de genade gekregen te hebben om Hem mij jawoord te geven. Hoewel ik Hem dikwijls ontgoocheld heb, heeft Hij me nooit ontgoocheld. Zijn barmhartigheid heeft me altijd gered. Met Hem is het leven nooit saai, Hij is het Leven zelf en Hij vindt altijd een manier om alles, zelfs het kwade, om te vormen in het goede. Vol bewondering ben ik over de schoonheid en de grootheid van Zijn plannen, die Hij zorgvuldig voor mij verborgen had gehouden, toen Hij me riep. Moge Hij gezegend zijn, Hij die is: De Weg, de Waarheid en het Leven. Ik zou hier al diegenen willen aanmoedigen die nog steeds bang zijn om zich in het avontuur van het “ja” te werpen, wat de roeping die ze hebben ontvangen ook zijn moge. Jullie weten niet wat jullie missen. Wees eerder bang de prachtige gave die Jezus jullie aanbiedt mis te lopen. Antwoordt Hem vandaag nog en houdt jullie vast aan Hem als aan een persoon, wat er ook moge gebeuren. Ik beloof het jullie, jullie zullen er geen spijt van hebben. We hebben maar een leven ...

O Moeder van Barmhartigheid, wees niet ontmoedigd over ons !
Blijf ons helpen, blijf ons op onvermoeibare wijze helpen, totdat we goed zijn !

Zr. Emmanuel

Vertaald uit het Frans

© Enfants de Medjugorje november 2008